

Ε

ἐᾶν 1. Ἐπιτρέπω, allow/permit, Παρμενίδης 8.7 οὐδ' ἐκ μὴ
 εόντος ἐάσω φάσθαι σ' οὐδὲ νοεῖν 2. Ἀφήνω, let go, Παρμε-
 νίδης 8.17 τὴν μὲν ἐᾶν ἀνόητον ἀνώνυμον.

ἐαυτοῦ. Τοῦ ἐαυτοῦ του, of himself, Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ
 φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώ-
 σκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι 115 ψυχῆς ἐστι λόγος ἐαυ-
 τὸν αὔξων 116 ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἐωυτοῦς
 καὶ σωφρονεῖν Παρμενίδης 8.29 ταυτόν τ' ἐν ταύτῳ τε μένον καθ'
 ἐαυτό τε κεῖται 8.57 ἐωυτῷ πάντοτε τωούτῳ Ἐμπεδοκλῆς 29.3
 ἀλλὰ σφαῖρος ἔην καὶ πάντοθεν ἴσος ἐαυτῷ Φιλόλαος 11.10
 οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλο πρὸς
 ἄλλο 20 αὐτὸς ἐαυτῷ ὅμοιος Ἀναξαγόρας 3.4 πρὸς ἐαυτὸ
 δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ σμικρὸν 6.5 οὐδ' ἂν ἐφ' ἐαυτοῦ
 γενέσθαι 12.3 ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστίν. εἰ μὴ γὰρ
 ἐφ' ἐαυτοῦ ἦν, ἀλλὰ τέω ἐμέμεικτο ἄλλω 12.8 μόνον εόντα ἐφ'
 ἐαυτοῦ Διογένης 6.4 εἰς τὰ σκέλη ἑκατέρω τὰ παρ' ἐαυτῇ
 6.11 τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἐαυτῇ Δημόκριτος A 135 (DK II 115,
 28), τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἐαυτοῦ 84 ἐωυτὸν πρῶτον
 αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν
 ὥς ἐχθρὸν λυπέει 114 βέλτερον ὑφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἐαυτοῦ ἐπαι-
 νέεσθαι 174 καὶ δέδοικε καὶ ἐωυτὸν κακίζει 191.20 μακαρίζειν
 ἐωυτὸν 234.2 τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἐαυτοῖς ἔχον-
 τες οὐκ ἴσασιν 241 πόνος συνεχῆς ἐλαφρότερος ἐαυτοῦ συνη-
 θείη γίνεται 252.3 μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ
 χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ 264.2-4 αἰδεῖσθαι ἐωυτοῦ . . . ἐωυ-
 τὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι 266 οὐδενὶ γὰρ ἄλλω ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ
 277 ἦν δέ τις ποιῆται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἐωυτοῦ 2. Δικός του,
 his own, Ἡράκλειτος 129 Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἡσκησεν
 ἀνθρώπων μάλιστα πάντων, καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγρα-
 φὰς ἐποίησατο ἐαυτοῦ σοφίην, πολυμαθίην, κακοτεχνίην Ἐμ-

